

LES MEVES VIVÈNCIES AMB EL DOCTOR SALVADOR VILASECA

Ramon CAPDEVILA VALLVERDÚ

La primera vegada que vaig establir contacte amb el doctor Vilaseca va ser l'any 1967, arran d'haver trobat unes peces de sílex tallades a Cantacorbs, estació prehistòrica que ell ja coneixia i que ja havia publicat: em va ensenyar els seus materials, així com la publicació corresponent.

Després d'aquell primer contacte, i veient el meu interès i la meua vocació, em va ajudar molt amb els seus consells i les seves lliçons, no solament en arqueologia sinó també —amb tota la seva saviesa i la seva amplitud— en molts altres temes.

Junts vam fer i editar diversos treballs, com el de Cantacorbs i el del tossal de les Benes (ambdós a Rojals), diferents fons de cabanes neolítiques, els jaciments del cap de Salou (amb un material molt diferent al qual estàvem acostumats aquí), el del polvorí de les Cavarres (Constantí), el del Pla del Maset (Salou), etc.

Tantes excursions per totes aquelles muntanyes, que el doctor Vilaseca coneixia tan bé..., tantes anècdotes que t'explicava de cada poble i de molts dels habitants que ell havia conegut..., tants detalls de totes les formacions geològiques de les muntanyes que teníem al nostre entorn, així com del nom de cadascuna de les herbes o dels cargols que

trobàvem... Era un pou de saviesa, un llibre obert, un gran amic, un mestre humanista.

A mi, personalment, em sap greu no haver pogut dedicar-li més temps, en tots aquells anys que va durar la nostra amistat i amb els diferents contactes que vam tenir, no només pels coneixements que anava adquirint al seu costat sinó pel sol fet de poder donar-li més satisfaccions.

Amb la seva mort, el més dolorós va ser la pèrdua del mestre i de l'amic, però també ho vaig sentir perquè van quedar pendents molts treballs i unes quantes publicacions.

Per a tots els que el vam conèixer, va ser i serà un home digne de recordar i d'admirar.